

РЕШЕНИЕ

№ 39261

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **390** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от И. Д. Т., ЕГН: [ЕГН], с адрес – [населено място], [улица], чрез адв. В. П. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.2, ап. 9 срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221424003822-091-001/19.08.2025 г., издаден от Р. М. С. – орган, възложил ревизията и А. Д. С. - ръководел на ревизията, с който са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 2 919,38 лв. и лихви за забава в размер на 1 349,84 лв. за периоди от м. 01.2020 г. до м. 09.2023 г., за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на еднолични търговци /ЕТ/ досежно' формирана данъчна основа за облагане за периоди от 2020 г. до 2023 г.; задължителни осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за ДДО в размер на 2 449,99 лв. и лихви за забава в размер на 1 135,53 лв. за ДЗПО в размер на 827,73 лв. и лихви за забава в размер на 383,85 лв. и по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 1 324,28 лв. и лихви в размер на 613,99 лв. за периоди от 2020 г. до 2023 г. РА е потвърден с Решение № 1450/21.11.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С..

Жалбоподателят излага подробни съображения относно незаконосъобразността на РА, като издаден в противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че неправилно органите по приходите са приели, че получаваните чрез куриерски дружества и „Изипей“ суми произтичат от системна търговска дейност и че ревизираното лице следва да бъде облагано като едноличен търговец, без да е доказано придобиването и последващата продажба на стоки с цел печалба, нито наличието на дейност с

такъв предмет и обем, че да изисква воденето ѝ по търговски начин. Изтъква, че справките на куриерските дружества удостоверяват единствено получаването на определени суми, но сами по себе си не доказват продажби на стоки и системна търговска дейност, като същевременно тези справки не са били надлежно предоставени на ревизираното лице, което го е лишило от възможността да провери съдържанието им и да организира защитата си. Жалбоподателят изтъква още, че за трите ревизирани години са налице общо 239 записа, което според направеното от него изчисление представлява средно около 0,22 операции дневно, а в много от месеците получените суми са едва 100–200 лв. или липсват изцяло, поради което не може да се направи извод за регулярна стопанска дейност, осигуряваща основното препитание на лицето. Напротив, през ревизирания период лицето е работило по трудов договор и доходите му от трудова дейност са били значително по-високи. Оспорва се и самото прилагане на особения ред по чл. 122 ДОПК, тъй като според жалбоподателя приходните органи не са доказали наличието на нито една от законовите предпоставки за това, а освен това не са извършили изискуемия анализ по чл. 122, ал. 2 ДОПК за определяне на данъчната основа, а фактически са обложили директно сумите, посочени в справките на куриерските дружества. Твърди се също, че не са отчетени присъщите разходи, включително разходите за куриерски услуги, и че използваната от приходната администрация „надценка“ е определена произволно, без доказателства за реалната пазарна цена и действително реализирана печалба. Наред с това се оспорват определените осигурителни задължения, включително поради това, че за някои месеци те надвишават реално получените суми и не е отчетено обстоятелството, че лицето е било осигурявано по основен трудов договор. Жалбоподателят развива и доводи относно доходите от наем и рента на земеделски земи, като поддържа, че те представляват необлагаеми доходи от обикновено упражняване на правото на собственост, а не стопанска дейност на търговец, и че самият брой и размер на сделките, притежаваните земи и получаваните ренти не са достатъчни за противоположен извод. В подкрепа на тезата си се позовава на практика на СЕС и ВАС, включително Решение № 1978/27.02.2025 г. по адм. дело № 10185/2024 г. на ВАС, от която извежда, че за квалифицирането на едно физическо лице като търговец трябва да бъде доказано извършването по занятие на дейност с цел печалба, а не това да се предполага единствено въз основа на броя на сделките или получените суми. В обобщение жалбоподателят счита, че установените задължения почиват основно на предположения – че са придобивани стоки с цел препродажба, че действително са продавани, че е реализирана определена печалба и че дейността е системна – без тези обстоятелства да са доказани, поради което счита, че не са били налице основания за ревизия по особения ред на чл. 122 ДОПК и моли съда РА да бъде отменен като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят И. Д. Т. се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорения РА.

Ответникът – Директорът на дирекция ОДОП към ЦУ на НАП - С., чрез юрк. К., излага становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение, като присъди и юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 19.08.2025 г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 03.09.2025 г. Решение № 1450/21.11.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 24.11.2025 г., а жалбата до съда е подадена на 08.12.2025 г., чрез куриерска фирма т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221424003822-020- 001/31.07.2024 г., връчена на родител и упълномощено лице на 03.09.2024 г., издадена от М. Т. Т., в качеството на заместник съгласно Заповед №Д- 1563/15.07.2024 г. /л. 25 по делото/ за заместване, издадена от директора на ТД на НАП В., на Р. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед №З-ЦУ-971/10.05.2024 г. и Заповед №З-ЦУ-1554/31.07.2024 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-360/10.05.2025 г. на директора на ТД на НАП С., изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221424003822-020-002/02.12.2024 г., е възложено извършването на ревизия на И. Д. Т. с ЕТ „ВАНИНА-ИВЕТА ДИМИТРОВА“ ЕИК[ЕИК] за установяване на задълженията по ЗДДФЛ за годишен и авансов данък на, ЕТ за периодите от 2020 г. до 2023 г., по ЗДДС за периодите от м. 01.2020 г. до м. 12.2023 г.; задължителни осигурителни вноски за ДОО, ДЗПО и 30 за периодите от 2020 г. до 2023 г.

Със Заповед № Р-22221424003822-023-001/26.02.2025 г. производството е спряно поради образувано Тълкувателно дело №2/2024 г. по описа на Върховния административен съд /ВАС/ за приемане на тълкувателно решение от общото събрание на съдиите от колегиите на ВАС. Със Заповед № Р- 22221424003822-143-001/27.06.2025 г./л. 10 от Приложение № 1 по делото/, предвид постановено Тълкувателно решение № 3/26.06.2025 г, производството е възобновено. Заповедта е връчена електронно на 27.06.2025 г. Заповедите по хода на ревизионното производство са издадени от Р. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221424003822-092-001/18.02.2025 г. /л. 45/, връчен електронно на 18.02.2025 г., срещу който не е постъпило писмено възражение.

Ревизията приключва с издаването на РА Р-22221424003822-091-001/19.08.2025 г., издаден от Р. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - Ръководител на ревизията, връчен електронно на 19.08.2025 г. С РА са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 2 919,38 лв. и лихви за забава в размер на 1 349,84 лв. за периоди от м. 01.2020 г. до м. 09.2023 г., за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на еднолични търговци /ЕТ/ досежно формирана данъчна основа за облагане за периоди от 2020 г. до 2023 г.; задължителни осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за ДДО в размер на 2 449,99 лв. и лихви за забава в размер на 1 135,53 лв. за ДЗПО в размер на 827,73 лв. и лихви за забава в размер на 383,85 лв. и по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 1 324,28 лв. и лихви в размер на 613,99 лв. за периоди от 2020 г. до 2023 г.

В хода на извършената от органа по приходите ревизия, на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл., 53 и чл. 56 ал. 1 от ДОПК с искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-22221424003822-040-001/06.08.2024 г. от И. Т. е изискана информацията относно получените доходи от продажби с наложен платеж, включително банкови извлечения, касови ордери, договори с куриерски дружества, данни за електронен магазин, документи за покупки на стоки и др.

С ИПДПОЗЛ с изх. № Р-22221424003822-040-002/18.11.2024 г. и № Р-22221424003822-040-

003/22.01.2025 г. е изискана счетоводна отчетност на ЕТ „ВАНИНА-ИВЕТА ДИМИТРОВА“ и основания за получени суми от лицето по микросметка В..

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са извършени и редица други процесуални действия запитвания до куриерски дружества - „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „СПИДИ“ АД, ЕИК[ЕИК]; до „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИЗ“ АД, ЕИК[ЕИК] и „ИЗИПЕЙ“ АД, ЕИК[ЕИК]; до банкови институции относно открити банкови сметки и др. /подробно описани протоколи на стр. 3 и 4 от РД или л. 46 и л. 47 по делото/ в т.ч. и с Протокол № Р-22221424003822-П.-001/14.11.2024 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена проверка по установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, приключила с Протокол № П-22221424023598-073-001 от 02.07.2024 г.

По отношение на изготвените и връчени на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ до И. Д. Т. в хода на ревизията е установено следното:

1.1. По ИПДПОЗЛ № Р-22221424003822-040-001/06.08.2024 г., с което от лицето са изискани всички документи и информация относно извършвани от ЗЛ „интернет продажби“ на стоки, чрез всички куриерски дружества /в случай, че има такива/ за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2023 г., както и писмени обяснения, относно начина на организиране и осъществяване на продажбите и тяхното отразяване в счетоводството на проверяваното лице, банкови извлечения, както и документи, във връзка с извършените разходи за покупка на продаваните в интернет стоки от ревизираното лице не са представени документи. Обстоятелството е обективизирано с протокол № Р-22221424003822-П73-001/14.11.2024 г. След съставяне на посочения протокол от лицето е представена Декларация за разкриване на банкова тайна с вх. № 13551-2/13.12.2024 г. Други документи по искането не са предоставени.

1.2. По ИПДПОЗЛ № Р-22221424003822-040-002/18.11.2024 г., с което от лицето са изискани счетоводни отчети и регистри - оборотни ведомости, главни книги, справки, хронологични и систематични регистри на всички сметки във връзка с извършваната дейност, продажби по интернет на различни стоки - дрехи, обувки, чанти и други, за които от лицето са получени наложени платежи, фактури за покупки на стоките, които се продават. Изискана е също и декларация за надценката, която е прилагана във връзка с дейността и декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

От ревизираното лице по електронната поща с вх. № 13551-2/13.12.2024 г. са представени част от изисканите документи:

- декларация за надценка, в която от И. Д. е посочено, „че надценката на продаваните от нея онлайн артикули е 20 %“ – /л. 1059 от Приложение № 4/;

- декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2020 г., 2021 г., 2022 г. и 2023 г., в същите са посочени идентификационните данни на лицето, но не се попълнени данни за източници на доходи и размер на извършените разходи /л. 170 - л. 177 от Приложение №1 по делото/.

1.3. ИПДПОЗЛ № Р-22221424003822-040-003/22.01.2025 г., с което от И. Т. са изискани писмени обяснения, относно основанието за изплащане на суми в брой от касите на „Изипей“ АД и по микросметка [банкова сметка], наредени от различни лица по дати и суми.

От ревизираното лице по електронната поща с вх. № 13551-6/27.01.2025 г. и с вх. № 13551-7/28.01.2025 г. са представени писмени обяснения. В първите обяснения е посочено, че получените суми, чрез „Изипей“ АД през 2020 г., 2021 г. и 2022 г. са „от приятели“/л. 113 от Приложение № 1 по делото/, в допълнителни пояснения с вх. № 13551-6/27.01.2025 г. /л. 115 от Приложение № 1 по делото/, от ревизираното лице е посочено, че преведените сумите по „Изипей“ АД „следва да бъдат включени за облагане от онлайн продажбите“.

В хода на ревизията на лицето е връчено ИПДПОЗЛ № 11-22221424023598-040-001/14.02.2024 г., в резултат на което е депозирано писмено обяснение /л. 866 от Приложение № 4 по делото/ за това, че са получавани на суми по наложени платежи във връзка с доставки чрез куриерски дружества. Посочено е, че основанието за получаването на паричните средства е изпращане на пратки по куриерски дружества за продажба на стоки нови и втора употреба. Пояснено е, че няма електронен магазин, а само профил във Ф.. Стоките е закупувала от различни лица в мрежите без документ, само с наложен платеж.

Изготвена е покана по чл. 103 от ДОПК изх. №П-22221424023598-177- 001/29.05.2024 г., за подаване на коригираща ГДД по чл. 50 от ЗДЦФЛ за 2022 г., както и декларации образец 1 и годишна декларация образец 6.

По отношение изготвените и изпратени на основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК искания до трети лица /ИПДСПОТЛ/ в хода на ревизията е установено следното:

2.1. По ИПДСПОТЛ № Р-22221424003822-041-001/15.11.2024 г. до „Еконт Експрес“ ООД с ЕИК[ЕИК] за предоставяне на информация, относно изпратени преводи, изпратени пратки, получени пратки и получени наложени платежи от ревизираното лице за периода 01.01.2020 г. -31.12.2021 г. и за периода 01.01.2023 г. -31.12.2023 г. е получен отговор по електронната поща с вх. № 13551- 1/29.11.2024 г.,с който е предоставена информация за всички изпратени пратки, всички получени пратки, всички изпратени парични преводи, всички изпратени чрез пощенския сервиз услуги, всички получени наложени платежи, снимки на документи, показващи изплащането в брой на наложените платежи. След извършен анализ на информацията от страна на ревизиращия екип е установено, че общата стойност на всички изплатени суми по наложените платежи е 9389 лв., като: за 2020 г. е в размер на 5325 лв., за 2021 г. са в размер на 2794 лв. за 2023 г. е в размер на 1270 в.

2.2. По ИПДСПОТЛ № Р-22221424003822-041-002/15.11.2024 г. до „Изипей“ АД с ЕИК [ЕГН] за предоставяне на справка и заверени копия на документи, относно получени и изпратени суми, чрез системата парични разплащания от И. Т. за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2023 г. е получен отговор, чрез ИС „Контрол“ с вх. № Р-22221424003822-ПРД-001-И/27.11.2024 г., като е приложена справка в табличен вид /стр. 9 от РД или 49 по делото/, видно от която за периода 2020 г. – 2022 г. Т. е получила оба сума - 1572,05 лв.

2.3. По ИПДСПОТЛ № Р-22221424003822-041-004/15.11.2024 г. до „Спиди“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] за предоставяне на информация, относно изпратени преводи, изпратени пратки, получени пратки и получени наложени платежи от ревизираното лице е получен отговор, предоставени са документи с вх. № 13551 -1/29.11.2024 г. След анализ на получената информация, ревизиращият екип е установил, че общата стойност на всички изплатени суми по наложените платежи е 1006 лв., от който за 2020 г. в размер на 273,00 лв., за 2021 г. е в размер на 229,00 лв. и за 2023 г. е в размер на 504,00 лв. Сумите са описани в месеци в таблица на стр. 10-12 от РД или л. 49 от делото.

По ИПДСПОТЛ № Р-22221424003822-041-012/27.01.2025 г. до Е. Й. К. за предоставяне на информация, относно основанието за превеждане на парични средства от лицето на И. Д. Т. по сметка № [банкова сметка] в „Изипей“ АД, както следва – за 2021 г. – общо 90 лв. и за 2022 г. - 294 лв., като от третото за ревизията лице не е предоставена информация, но от ревизираното лице са представени допълнително писмени обяснения с вх. № 13551-7/28.01.2025 г., в които е посочено че получените парични средства, следва да се вземат предвид, като доход от продажби на стоки по интернет.

В хода на ревизията с Протокол № Р-22221424003822-П.- 001/14.11.2024 г. са присъединени документи от предходно контролно производство, извършено на лицето, обективизирано с

Протокол № П-22221424023598-073-001/02.07.2024 г. за установяване на факти и обстоятелства за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г. Приобщена е информация от получени документи за изплатени на лицето наложени платежи от „Еконт Експрес“ ООД с вх. № ИТ-00-4324/28.05.2024 г. и „Спиди“ ЕАД с вх. № ИТ-00-3590/07.05.2024 г. за периода от 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г., на база на които е установено, че са изплатени общо 3659 лв. по наложени платежи от „Еконт експрес“ ООД и 1656,00 лева от „Спиди“ ЕАД, подробно посочени по месеци в таблица на стр. 15 от РД /л. 52/.

В хода на извършената ревизията, органите по приходите са установили, че през част от ревизирия период Т. е работила и по трудови правоотношения – като счетоводител в „Глобал Биомет“ ЕООД до 24.10.2022 г., впоследствие като счетоводител в „Димекс Логистикс“ ЕООД до 01.10.2023 г., както и по допълнителен трудов договор като продавач-консултант в „Табак Трейд“ ЕООД през посочените в ревизионния доклад периоди.

Установено е още, че през периода 2020–2023 г. е извършвала продажби на стоки чрез публикувани в интернет и в групи за пазаруване в социалните мрежи обяви. За доставянето на стоките до купувачите и получаването на продажната цена са използвани услугите на „Еконт Експрес“ ООД и „Спиди“ ЕАД, като част от паричните средства са получавани и чрез „Изипей“ АД. По данни на ИМ на НАП У. „Доставени пратки с наложен платеж от пощенски оператори“ са констатирани изпратени 475 бр.

В резултат на събраните в хода на ревизията документи, органите по приходите са установили, че лицето е извършвало доставка на стоки - доставяни до получатели в други офиси на куриерските фирми с услуга наложен платеж, в това число и чрез преводи по Изипей. Констатирано е, че лицето системно (регулярно) е получавало доходи, продължително и многократно е извършвало търговски сделки както следва:

За 2020 г. общо в размер на 5636,00 лв., за 2021 г. общо в размер на 3209,00 лв., за 2022 г. общо в размер на 6887,05 лв. и за 2023 г. общо в размер на 1784,00 лв. /подробно посочени в таблица на стр. 16 и следващите от РД, л. 53/.

Органите по приходите са установили, че през ревизирия период лицето е регистрирано по ЗДДС. Подавало е ежемесечно СД за всеки данъчен период. В подадените декларации не са декларирани приходи от продажби и покупки, за които да е приспаднал данъчен кредит. През всички данъчни периоди са декларирани резултати ДДС за внасяне/възстановяване 0,00 лв.

Установено е, че Т. е получила приходи от продажби на стоки, чрез поръчки по електронен път, изплатени с наложени платежи от пощенски оператори и парични преводи, но не е изпълнила задължението да начисли ДДС на осн. чл. 86 от ЗДДС във вр. с чл. 25, ал. 3, т. 4 от ЗДДС, а именно за 2020 г. – не е внесено дължимо ДДС – 939,33 лева, за 2021 – 534, 82 лв., за 2022 г. – 1147,84 лв., за 2023 г. – 297,33 лв.

Въз основа на декларираната от лицето надценка с вх. № 13551-2/13.12.2024 г. в размер на 20% е определен разход по установените недекларирани доходи, като са установени следните доходи, подлежащи на деклариране:

- за 2020 г. -782,78 лв.
- за 2021 г. – 445,70 лв.
- за 2022 г. – 956,54 лв.
- за 2023 – 247,78 лв.

Установено е, че за лицето на са подадени ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ за дейността като търговец и декларации обр. 1 и обр. 6 за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2023 г. за самоосигуряващо се лице и не са подавани данъчни и осигурителни декларации за ревизирия период.

По данни от информационната система на НАП е установено, че от лицето са подадени ГДД по

чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ: За 2018 г., с вх. № 224391900581527/25.04.2019 г., с която са декларирани данни в следните приложения:

- Приложение № 1 - доходи от трудови правоотношения - данъчна основа 17123,95 лв.
- Приложение № 2 - доходи от стопанска дейност като едноличен търговец с нулеви данни;
- Приложение № 3 - доходи, от друга стопанска дейност с код 306 - доходи от упражняване на свободна професия с данъчна основа 85,47 лв.

За 2022 г., с вх. № 2214И0673421/13.10.2023 г., с която са декларирани данни в следните приложения: - Приложение № 1 - доходи от трудови правоотношения - данъчна основа 32576,77 лв. - Приложение № 3 - доходи от друга стопанска дейност, с код 307- доходи от възнаграждения по извънтрудови правоотношения с данъчна основа - 87,14 лв.

Въз основа на установеното, органите по приходите са приели, че са налице обстоятелствата, визирани в чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК, поради което е връчено Уведомление изх. № Р-22221424003822-113-001/15.11.2024 г. /л. 181 от Приложение № 1 по делото / за това, че основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, а именно:

- годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.
- данък върху добавената стойност за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.
- вноски за ДОО - за самоосигуряващи се лица за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.,
- вноски за здравно осигуряване - за самоосигуряващи се лица за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.,
- вноски в универсален пенсионен фонд - за самоосигуряващи се лица за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.

Връчено е също Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК изх. № Р-22221424003822-139-001/15.11.2024 г. /л. 178 от Приложение № 1 по делото/.

На ревизираното лице е връчено искане с ИПДПОЗЛ № Р-22221424003822-040-002/18.11.2024 г. /л. 167 от Приложение №1/.

Посочените уведомления и искане с ИПДПОЗЛ № Р-22221424003822-040-002/18.11.2024 г. са връчени електронно на 28.11.2024 г. /л. 169 от Приложение № 1 по делото/.

По връчените Уведомления по чл. 124, ал. 1 от ДОПК и в отговор на искане ИПДПОЗЛ № Р-22221424003822-040-002/18.11.2024 г. /л. 167 от Приложение № 1 по делото/ от лицето е подадена декларация по електронен път с вх. № 13551-2/13.12.2024 г., в която посочва, че при продажбата на стоките прилаганата надценка е около 20 на сто. От И. Д. Т. са предоставени собственоръчно подписани декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2020 г., 2021 г., 2022 г. и 2023 г., в същите са посочени идентификационните данни на лицето, но органите по приходите са установили, че не се попълнени данни за източници на доходи и размер на извършените разходи /л. 170 - л. 177 от Приложение № 1 по делото/.

С оглед на установеното в хода на ревизията, органите по приходите са направили заключение, че задълженото лице е осъществявало търговска дейност по смисъла на чл. 1 от Търговския закон /ТЗ/, тъй като системно и многократно е извършвало търговски сделки с цел печалба. Приели са, че изпратените куриерските пратки и събраните суми от наложени платежи и постъпилите средства по микросметката:

- през 2020 г. в размер на 636,00 лв.,
- през 2021 г. в размер на 3 209,00 лв.,
- през 2022 г. в размер на 6 887,05 лв.,
- през 2023 г. в размер на 1 784,00 лв.

представляват сделки, за които, не са отчитани приходи и не са подавани годишни финансови отчети /ГФО/ и не е попълнено Приложение № 2 - Доходи от стопанска дейност като едноличен

търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДЦФЛ, включително не са плащани данъци и осигурителни задължения полагащи се за този вид дейност.

Установено е, че И. Т. е регистрирана по ДДС на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС с Акт за регистрация по ЗДДС №22042090009750/27.02.2009 г., като са подавани СД по ЗДДС с нулеви резултати без да са декларирани продажби и покупки. С оглед установеното, описано по-горе, е прието, че дължи ДДС за извършените от нея облагаеми доставки за всеки данъчен период, през който са реализирани продажби, чрез куриерски дружества. Посочено е, че по реда чл. 25, ал. 3, т. 4 от ЗДДС, за дата на данъчното събитие при доставката на стоки при електронната търговия се приема датата, на която доставчикът получи плащането - при продажба чрез поръчка по пощата или по електронен път. Размерът на данъка за всеки конкретен период е изчислен и посочен в таблица /стр. 18 - 20 от Р Д/. В резултат на изложеното, съобразно събраните и изследвани документи и доказателствени средства и след анализ на обстоятелствата по особения ред, е начислен ДДС в размер на 2 919,38 лв. за данъчни периоди от м. 01.2020 г. до м. 09.2023 г.

На основание чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/ са начислени лихви за просрочие в размер на 1 349,84 лв.

На следващо място е прието, че И. Т. притежава качеството на самоосигуряващо се лице, защото е упражнявала търговска дейност. В тази връзка е направено позоваване на разпоредбите на чл. 4, ал. 3, т. 2, чл. 5, ал. 2 и чл. 6, ал. 8, 9 и 11 от КСО и чл. 40, ал. 1, т. 1 и т. 2. от ЗЗО - С РА са определени дължими вноски за задължително пенсионно осигуряване, за универсален пенсионен фонд и за здравно осигуряване при съобразяване с максималния осигурителен доход за съответната година

Размерът на задълженията периодите от 2020 г. до 2023 г. е определен, както следва: за ДОО в размер на 2 449,99 лв., описан на стр. 60-61 от РД; за ДЗПО - УПФ в размер на 827,73 лв., описан на стр. 71-72 от РД и за ЗО в размер на 1 324,28 лв., описан на стр. 80 от РД.

С РА на основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ са начислени лихви за забава върху установените задължения по КСО и ЗЗО.

По отношение установяване на задълженията по ЗДДФЛ за годишен и авансов данък на ЕТ са изчислени финансови резултати като разлика между приходи и разходи. Определени са приходи на база изпратени куриерски пратки и получени наложени платежи, включително получени преводи по микро сметка открита в „ИЗИПЕЙ“ АД. По отношение на разходите, предвид липсата на документи за покупки на стоки е прието, че сделките са реализирани с 20% надценка, съгласно заявеното от ревизираното лице, като е определена отчетна стойност на стоките, съответно за 2020 г. в размер на 3 913,89 лв., за 2021 г. в размер на 2 228,48 лв., за 2022 г. в размер на 4 782,68 лв. и за 2023 г. в размер на 1 238,89 лв.

На основание чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ са формирани данъчни основи описани в табличен вид на стр. 27 - 29 от РД, съответно за 2020 г. в размер на 782,78 лв.,; за 2021 г. в размер на 445,70 лв., за 2022 г. в размер на 956,54 лв. и за 2023 г. в размер на 247,78 лв. като след намаляване на годишната данъчна основа с дължимите вноски по КСО и ЗЗО, като не са определени данъчни задължения за годишен и авансов данък на ЕТ.

Ревизионен акт № Р-22221424003822-091-001/19.08.2025 г. е оспорен по административен ред с жалба от И. Т., въз основа на което е издадено Решение № 1450/21.11.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., с което РА е потвърден в частта на установените резултати по ЗДДС за периоди от м. 01.2020 г. до м. 09.2023 г., по ЗДФФЛ за годишен и авансов данък еднолични търговци /ЕТ/ досежно формирана данъчна основа за облагане за периоди от 2020 г. до 2023 г., за задължителни осигурителни вноски по КСО за ДДО и ДЗПО, както и вноски по ЗЗО за периоди от 2020 г. до 2023 г.. ведно с начислените лихви за забава.

Видно от мотивите на решение, директорът на ОДОП приема, че събраните от „Е.“ и „С.“ данни и документи са годни доказателства и установяват изпращането на множество пратки с дрехи и обувки и получаването на сумите от наложени платежи. Поради многобройността и системността на продажбите приема, че те не са инцидентни продажби на лични вещи, а представляват редовно извършвана търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Прието е също, че са били налице основанията за провеждане на ревизията по особения ред на чл. 122 ДОПК и че данъчните основи правилно са определени въз основа на получените суми от куриерите и микросметката, а за стойността на продадените стоки, поради липсата на документи, правилно е използвана посочената от лицето 20% надценка. Директорът приема и че вследствие на упражняваната търговска дейност лицето има качеството на самоосигуряващо се и дължи съответните осигурителни и здравноосигурителни вноски.

В хода на съдебното производство е разпределена доказателствената тежест между страните при извършена ревизия по реда на чл.122 и следващи от ДОПК. Предоставена е възможност на жалбоподателя да посочи писмени доказателства, както и гласни такива относно началното салдо за всеки един от ревизираните периоди, както и да формулира коректни въпроси с оглед допускане на съдебно – счетоводна експертиза. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства пред настоящата съдебна инстанция.

От правна страна:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни квалифицирани електронни подписи. Ревизионният акт е издаден от органи с материална компетентност съгласно чл.112 ал. 2 т. 1 от ДОПК и представените по делото Заповед № 3-ЦУ-971/10.05.2024 г. /л. 169/ на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед № 3ЦУ-ОПР-2/30.01.2023 г. на изпълнителния директор на НАП – Е. Н. и Заповед № 3ЦУ-ОПР -14/16.04.2024 г. на изп.директор на НАП. РА е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал. 2 и чл. 118 ал. 2 от ДОПК. С оглед представените писмени доказателства от ответника и CD диск, съдът прави извода, че органът възложил ревизията и ръководителя на ревизията са притежавали валиден КЕП. Възражения относно валидността на подписите, положени от органите по приходите в РА, РД и ЗВР, не са направени от жалбоподателя.

За да определи данъчна основа по реда на чл. 122, ал. 2 във вр. с ал. 4 от ДОПК, ревизиращият екип в хода на възложената му ревизия е констатирал, наличие на обстоятелствата, визирани в чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК, а именно:

- *до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация;*

- *налице са данни за укрити приходи или доходи;*

- *документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват.*

В тази връзка на осн. чл. 124, ал. 1 ДОПК на жалбоподателката е връчено Уведомление изх. № Р-22221424003822-113-001/15.11.2024 г. /л. 181 от Приложение № 1 по делото/, с което е информирана, че основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, а именно:

- годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.

- ДДС за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.

- вноски за ДОО - за самоосигуряващи се лица за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г.,

- вноски за здравно осигуряване - за самоосигуряващи се лица за периода 01.01.2020 г. -

31.12.2023 г.,

- вноски в универсален пенсионен фонд - за самоосигуряващи се лица за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2023 г.

Уведомлението е връчено по електронен път на 28.11.2024 г. /л. 169 от Приложение № 1 по делото/, като в него изрично е посочено, че са налице обстоятелствата, регламентирани в чл. 122, ал.1, т. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК.

Посочените уведомления са връчени и на упълномощено лице при извършено посещение на адрес за връчване на документи, обективизирано в Протокол № 2027789 от 26.11.2024 г. /л. 166 от Приложение № 1 по делото/.

Жалбоподателката е уведомена за това по предвидения в закона ред, като ѝ е предоставен 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства. По връченото Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК и в отговор на искане ИПДПОЗЛ № Р-22221424003822-040-002/18.11.2024 г. /л. 167 от Приложение № 1 по делото/ от лицето е подадена декларация по електронен път с вх. № 13551-2/13.12.2024 г., в която посочва, че при продажбата на стоките прилаганата надценка е около 20 на сто. От И. Д. Т. са предоставени собственоръчно подписани декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2020 г., 2021 г., 2022 г. и 2023 г./л. 170-177 от Приложение № 1 по делото/, в същите жалбоподателката единствено е посочила своите идентификационните данни, но както и правилно са установили органите по приходите са установили, липсват изцяло данни за източници на доходи и размер на извършените разходи.

В хода на ревизионното производство липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице, актът е съобразен със закона.

Спазвайки правилата на ДОПК на жалбоподателя са му разяснени правата с надлежно връчено Уведомление по чл.17, ал.1,т.2 от ДОПК с изх. № Р-22221424003822-139-001/15.11.2024 г. /л. 178 от Приложение № 1 по делото/, както и няколко пъти в ревизионното производство му е предоставена възможност да декларира началното салдо за всеки един от ревизираните периоди, да представи доказателства за получените доходи, да даде обяснения за получените парични средства от „Спиди“ ЕАД, „Изипей“ АД и „Еконт експрес“ ООД. Такава възможност ѝ е предоставена и в хода на съдебното производство изрично с Разпореждане № 24596 от 18.06.2025 г., но от същия не са ангажирани никакви доказателства.

Съгласно чл. 160, ал. 3 от ДОПК съдът дължи произнасяне по съществото на спора, т.е. в случая дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, ДДС, вноски за ДОО - за самоосигуряващи се лица за периода, вноски за здравно осигуряване - за самоосигуряващи се лица за периода вноски в универсален пенсионен фонд - за самоосигуряващи се лица – всички за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2023 г. на жалбоподателката И. Т. и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка дали размерът на дължимите данъци са правилно определени от органите по приходите.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него

факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ДОПК. Наличието на едно от изброените обстоятелства е достатъчно за провеждане на ревизията по особения ред и формиране на данъчната основа по чл. 122, ал. 2 ДОПК. Съгласно чл. 122, ал. 1 ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, при наличието на някое от изчерпателно изброените в същата разпоредба обстоятелства. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите правилно са приели, че за процесните периоди е изпълнен фактическият състав на чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК, а именно - до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация, поради което са налице данни за укрити приходи или доходи, документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване.

В случая данъчната администрация безспорно е установила въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства, че реализираните от страна на жалбоподателката – И. Т. приходи, чрез „ЕКОНТ ЕКСПЕРС“ ООД, „СПИДИ“ ЕАД и „Изипей“ АД са в резултат от изпратени много на брой, системно през целия ревизиран период 01.01.2020 г- 31.12.2023 г. пратки и получените приходи от тези доставки не могат да се определят като инцидентни продажби на движими вещи, които са били закупени или получени за лично потребление, поради което същата притежава качеството на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговския закон.

В този смисъл са и изявленията на ревизираното лице в хода на проведеното ревизионно производство. От страна на Т. са представени редица писмени обяснения във връзка с получените от нея суми по наложени платежи и превод на суми по „Изипей“, а именно - писмено обяснение */л. 866 от Приложение № 4 по делото/* за това, че са получаващи на суми по наложени платежи във връзка с доставки чрез куриерски дружества, а основанието за получаването на паричните средства е изпращане на пратки по куриерски дружества *за продажба на стоки нови и втора употреба*. Пояснено е, че няма електронен магазин, а само профил във Ф., стоките е закупувала от различни лица в мрежите без документ, само с наложен платеж. Представена е още собственоръчна декларация за използваната надценка, в която заявява, *„че надценката на продаваните от нея онлайн артикули е 20 %“* – */л. 1059 от Приложение № 4/*, а по отношение на получените от ревизираното лице суми по „Изипей“ АД изрично с допълнителни пояснения с вх. № 13551-6/27.01.2025 г. */л. 115 от Приложение № 1 по делото/* е посочено, че преведените сумите *„следва да бъдат включени за облагане от онлайн продажбите“*.

Продължителният период и броят на осъществените сделки */за 2020 г. общо в размер на 5636 лв., за 2021 – общо в размер на 3209 лв., за 2022 г. – общо в размер на 6887,05 ;в и за 2023 г общо в размер на 1784 лв. за общо 239 пратки/* безспорно разкрива получени приходи от търговска дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 ТЗ, подлежаща на облагане с данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, както и по чл. 86 ЗДДС във вр. с чл. 25, ал. 3, т. 4 ЗДДС. Съгласно Тълкувателно решение № 2/02.02.2022 г. по т. д. 8/2020 г. на ОС на Първа и Втора колегия на ВАС, не съществува противоречива съдебна практика относно облагането по особения ред в частта за задължителни осигурителни вноски по чл. 124а ДОПК за еднолични търговци, регистрирани по чл. 56 и сл. от ТЗ, както и за физически лица, осъществяващи търговска дейност без да са регистрирани. Последната хипотеза е уредена изрично в чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ.

Съдът намира за неоснователни, изложените в жалбата твърдения, че така установените общо 239 бр. пратки не могат да обосноват системност. Установеният брой пратки за ревизирания период, съобразен с вида на продаваните стоки – *дрехи и обувки*, не може да се определи като незначителен и в този смисъл правилна се явява преценката на органите по приходите, че дейността има регулярен характер. Още повече, че този извод се подкрепя и от представените в хода на ревизионното производство писмени обяснения, в които самото ревизирано лице е признало извършването на търговска дейност. Обстоятелството, че през същия период лицето е получавало доходи по трудово правоотношение, при това в по-висок размер, е неотнормимо към преценката за характера на осъществяваните продажби, доколкото упражняването на трудова дейност не изключва едновременно извършване на независима стопанска дейност, поради което съдът намира релевантните доводи в тази посока за изцяло ирелевантни. В случая определянето на дейността като търговска е мотивирано и обосновано с редица доказателства в хода на ревизията, които не бяха опровергнати в хода на настоящото съдебно производство, поради което не може да се приеме застъпената в жалбата теза, че органът по приходите е извел заключение, че Т. е търговец единствено въз основа на броя на сделките или получените суми.

В подкрепа на тезата си се позовава на практика на СЕС и ВАС, включително Решение № 1978/27.02.2025 г. по адм. дело № 10185/2024 г. на ВАС, от която извежда, че за квалифицирането на едно физическо лице като търговец трябва да бъде доказано извършването по занятие на дейност с цел печалба, а не това да се предполага единствено въз основа на броя на сделките или получените суми.

Преди да премине към производството по особения ред на чл. 122 ДОПК, данъчната администрация безспорно е установила, че за данъчни периоди 2020 г., 2021 г. и 2023 г. от И. Т. не са подадени годишни данъчни декларации /ГДД/ за облагане доходите на физическите лица по чл. 50 от ЗДЦФЛ. Такава е подадена за 2022 г., с която е декларирали доходи от трудови правоотношения с данъчна основа в размер на 32 576,77 лв. /приложение 1/ и възнаграждения по извънтрудови правоотношения с данъчна основа в размер на 87,14 лв. /приложение 3/, като изрично е изготвена и изпратена покана по чл. 103 от ДОПК с изх. №П-22221424023598-177-001/29.05.2024 г., за подаване на коригираща ГДД по чл. 50 от ЗДЦФЛ за 2022 г., както и декларации образец 1 и годишна декларация образец 6, но по делото не се установява такава да е подадена.

Въз основа на извършените процесуални действия от страна на приходната администрация от страна на ревизираното лице – И. Т. са предоставени единствено собственоръчно подписани декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2020 г., 2021 г., 2022 г. и 2023 г. /л. 170-177 от Приложение № 1 по делото/, но действителност в същите жалбоподателката е посочила само своите идентификационните данни като липсват изцяло данни за източници на доходи и размер на извършените разходи. В тази връзка правилно органите по приходите са приели, че е налице и хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 5 ДОПК - документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване.

Разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК въвежда презумпция, според която в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така в тежест на органите по приходите е да установят наличието на основание за облагане по аналог, а в тежест на ревизираното лице е да установи, при условията на пълно насрещно доказване, твърденията от него факти, с които се опровергават фактическите констатации в акта и да обори въведената от закона презумпция.

Съдът счита, че е установено наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, които са подкрепени с редица доказателства, събрани в хода на ревизионното производство. Наред с изрично посочените по-горе писмени обяснения от страна на ревизираното лице, в хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са извършени запитвания до куриерски дружества „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, „СПИДИ“ АД, както и до „ИЗИПЕЙ“ АД, въз основа на които е получена информация на файлове за всички пощенски пратки, всички наложени платежи и разходни касови ордери за изплатени суми на лицето И. Д. Т.. В представените в хода на ревизията електронни таблици се съдържат данни за номер на товарителница, име на изпращач, име на получател, сума на наложения платеж, съдържание на пратката. Посочените доказателства представляват годно доказателствено средство и следва да се ценят с оглед разпоредбата на чл. 53 ДОПК, според която по искане на органа по приходите субектите, както и лицата, които ги представляват, изготвят и предоставят подписани от тях справки относно факти и обстоятелства от значение за изхода на производството. Тези справки следва да се ценят като доказателства на основание чл. 54, ал. 2 ДОПК относно удостоверените в тях факти. Още повече, че се подкрепят и от събраните по делото допълнителни писмени доказателства, доколкото са представени и копия на платежни документи - разходни касови ордери, съдържащи данни за лицето получател, размер на сумата, дата на изплащане и друга информация. В тази връзка неоснователни се явяват твърденията в жалбата, че справките на куриерските дружества удостоверяват единствено получаването на определени суми, но сами по себе си не доказват продажби на стоки и системна търговска дейност. В хода на съдебното производство не бяха ангажирани доказателства, които да опровергават съдържанието на представените от куриерските фирми справки.

Правилен и мотивиран е изводът на приходната администрация, че изпратените куриерските пратки и събраните суми от наложени платежи и постъпилите средства по микросметката през 2020 г. в размер на 636,00 лв., през 2021 г. в размер на 3 209,00 лв., през 2022 г. в размер на 6 887,05 лв., за 2023 г. в размер на 1 784,00 лв., представляват сделки, за които, не са отчитани приходи - не са подавани годишни финансови отчети /ГФО/ и не е попълнено, приложение № 2 - Доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ, включително не са плащани данъци и осигурителни задължения полагащи се за този вид дейност. От страна на жалбоподателката не са ангажирани доказателства в обратната посока нито в хода на ревизионното, нито в хода на настоящото съдебно производство.

Изложените в жалбата твърдения, че не са налице основанията на чл.122 от ДОПК, се опровергават от приетите по делото писмени доказателства за извършени разходи от една страна, а от друга липса на подадени данъчни декларации за получени доходи.

По отношение на установените задължения по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ:

Съдът счита, че законосъобразно с оспорения РА са установени задълженията по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ с оглед събраните по делото доказателства. Предоставените документи от двете куриерски дружества са напълно достатъчни, за да обосноват извода за системно извършвана търговска дейност от жалбоподателката. В хода на ревизията е налице потвърждение от жалбоподателката на получаването на сумите от „Еконт експрес“ ООД и „Спиди“ АД. По делото безспорно се установява, че в ревизирания период жалбоподателката многократно е изпращала за продажба чрез пощенските оператори „Еконт Експрес“ ООД и „Спиди“ АД, от свое име и за своя сметка стоки, чиито получатели са различни лица, заплащали цената чрез наложени платежи и пощенски парични преводи, поради което правилно е третирана на основание чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, като данъчно задължено лице, а данъчната основа за облагане е формирана по реда, предвиден за регистрираните търговци. При определяне на облагаемия доход органите по приходите са изхождали от установените приходи от продажби, намалени с включения в тях ДДС.

Същевременно, въпреки липсата на първични счетоводни документи за покупката на продадените стоки, те са признали разходи за придобиването им, като са използвали посочената от самата Т. надценка от около 20 на сто в представената декларация за надценка с вх. № 13551-2/13.12.2024 г. /лист 1059 от Приложение № 4/. По този начин при определянето на резултата от дейността са съпоставени установените приходи и съответстващите им разходи, вместо всички получени суми да бъдат третираны като облагаем доход. В тази връзка изцяло несъстоятелни са твърденията в жалбата, че твърди се също, че използваната от приходната администрация „надценка“ е определена произволно, без доказателства за реалната пазарна цена и действително реализирана печалба. При формиране на годишната данъчна основа ревизиращият екип е съобразил и определените задължителни осигурителни вноски за сметка на лицето в размер на 1 336,93 лв. за 2020 г., 1 303,42 лв. за 2021 г., 1 491,67 лв. за 2022 г. и 466,98 лв. за 2023 г.

По отношение на задълженията за ДДС на осн. чл. 86 във вр. с чл. 25, ал. 3, т. 4 по ЗДДС:

Във връзка с безспорно доказаното извършване на търговска дейност от страна на жалбоподателката, както и получаване на доходи от нея по облагаеми за целите на ЗДДС доставки, правилно са установени задължения и за ДДС по реда на чл.122 от ДОПК и на основание на осн. чл. 86 във вр. с чл. 25, ал. 3, т. 4 по ЗДДС.

През ревизирувания период И. Д. Т. е била регистрирано по ЗДДС лице, като регистрацията ѝ е действала от 04.03.2009 г. до 02.05.2024 г. Независимо от това в подаваните справки-декларации за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2023 г. не са декларирани облагаеми доставки, свързани с установените в хода на ревизията продажби на стоки чрез куриерски оператори и парични преводи.

Събраните доказателства обосновават извода, че през посочения период Т. е осъществявала възмездни доставки на стоки по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗДДС, представляващи облагаеми доставки по чл. 12, ал. 1 от същия закон. Предмет на продажбите са били движими вещи, основно дрехи и обувки, изпращани на различни физически лица чрез куриерски фирми, като плащанията са получавани посредством наложен платеж и парични преводи, включително чрез „Изипей“ АД. За получените суми са събрани данни от съответните оператори, които са послужили за определяне на размера на недеklarираните приходи. Обстоятелството, че продажбите са извършвани чрез поръчки по електронен път и доставяне на стоките посредством куриерски оператори, не променя характера им на възмездни доставки по ЗДДС. За възникването на задължението за начисляване на данъка е от значение осъществяването на облагаема доставка от регистрирано лице, а не използваният способ за договаряне, доставка или получаване на плащането.

При определяне на данъчната основа ревизиращите органи са съобразили установените по данни на „Еконт Експрес“ ООД, „Спиди“ ЕАД и „Изипей“ АД суми, получени от Т. през съответните данъчни периоди. Тъй като върху тези продажби не е бил начислен ДДС, органите по приходите са определили данъчната основа, като са отделили включения в получените суми данък при приложимата ставка от 20 на сто. Така установените приходи не са третираны изцяло като данъчна основа, а са разграничени стойността на доставките и съответстващият им ДДС.

Ревизиращият екип е приложил разпоредбата на чл. 122, ал. 4 ДОПК при определянето на данъчната основа за целите на ЗДДС, като е изходил от установените при ревизията обстоятелства и събраните от трети лица данни за реализираните продажби. Този подход е обоснован от липсата на отчетени доставки и на представена счетоводна документация, позволяваща непосредственото установяване на действителния размер на данъчните основи по отделните сделки.

Правилно органите по приходите са приели и че за извършените облагаеми доставки е възникнало задължение за начисляване на ДДС по реда на чл. 86 ЗДДС. Липсата на отразяване на продажбите в отчетните регистри и справките-декларации не освобождава регистрираното лице от това задължение. След като доставките са установени въз основа на събраните доказателства, дължимият за тях данък подлежи на определяне независимо от неизпълнението на задълженията за документиране и отчитане. Въз основа на извършени изчисления органите по приходите са определили общо дължим ДДС за ревизираните периоди в размер на 2 919,32 лв., като за допълнително начисления и невнесен в срок данък са изчислени и лихви съгласно чл. 175 ДОПК. При тези данни съдът намира, че възприетият от органите по приходите подход за определяне на задълженията по ЗДДС е законосъобразен. Установените продажби представляват облагаеми доставки, извършени от регистрирано по ЗДДС лице, поради което за тях е възникнало задължение за начисляване на данък. Данъчната основа е определена въз основа на установените плащания за доставките, като от получените суми е отделен включеният ДДС, а задълженията са изчислени поотделно за всеки данъчен период. При липсата на представени доказателства, обосноваващи различен размер на данъчните основи или право на приспадане на данъчен кредит, не се установява основание за изменение на определените по този начин задължения.

По отношение на установените вноски ДОО, УПФ и ЗО:

Съдът споделя изводите на ревизиращите досежно установените осигурителни задължения на лицето за ДОО, УПФ и ЗО. В случая следва да бъдат съобразени мотивите на Тълкувателно решение № 2/2022г. по тълкувателно дело №8/2020г. на ОСС на първа и втора колегии на ВАС, в което е посочено, че не съществува противоречива съдебна практика относно облагането по чл.122, ал.1, т.2 и 7 ДОПК, вкл. и в частта за задължителни осигурителни вноски по чл. 124а ДОПК за еднолични търговци, регистрирани по чл. 56 и следващите от ТЗ, както и за физически лица, осъществяващи търговска дейност без да са регистрирани. За тях при провеждане на ревизия при наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и 7 ДОПК съдебната практика приема, че установената в хода на ревизията данъчна основа вследствие на укрит доход или превишение на разходите над доходите като недостиг на парични средства, е свързана с търговска дейност, която е и трудова и за която се дължи не само данък, но и задължителни осигурителни вноски съгласно чл. 124а ДОПК.

При определяне на дължимите осигурителни вноски за ДОО ревизиращите органи са приложили разпоредбите на чл. 4, ал. 3, т. 2 и чл. 6 КСО, като са определили месечния осигурителен доход на Т. в качеството ѝ на самоосигуряващо се лице. От значение е обстоятелството, че през ревизирания период лицето е било осигурявано и на други основания, поради това органите по приходите не са определили осигурителните вноски изолирано от вече декларирания осигурителен доход, а са съобразили неговия размер при прилагане на законоустановения максимален месечен осигурителен доход, поради което наведените в жалбата оплаквания в тази посока съдът намира за несъстоятелни и изцяло бланкетни. Правилно е съобразено, че наличието на осигуряване по трудово правоотношение не освобождава лицето от задължението за осигуряване за упражняваната дейност като едноличен търговец, но общият осигурителен доход следва да бъде ограничен до установения със закона максимален месечен размер. При определяне на окончателния осигурителен доход ревизиращите органи са използвали установения облагаем доход от търговската дейност и са извършили годишно изравняване съобразно разпоредбата на чл. 6, ал. 9 КСО. Въз основа на извършените изчисления са определени дължимите осигурителни вноски за съответните периоди, както и лихви за невнасянето им в законоустановените срокове, които съдът изцяло споделя.

По отношение на допълнителното задължително пенсионно осигуряване органите по приходите

са изходили от обстоятелството, че Т. попада в кръга на лицата, подлежащи на осигуряване в универсален пенсионен фонд. Размерът на дължимите вноски за ДЗПО – УПФ е определен въз основа на осигурителния доход, установен за целите на държавното обществено осигуряване, при приложимата осигурителна ставка от 5 на сто.

И при определяне на дължимите вноските за ДЗПО – УПФ и ЗО ревизиращият екип е съобразил наличието на осигуряване по други основания и максималния месечен осигурителен доход. Изчисленията са извършени по месеци и години, като е определен размерът на авансовите вноски, а впоследствие е извършена преценка за наличие на задължения за донасяне след определяне на окончателния осигурителен доход.

С оглед изложеното съдът приема, че изводът на органите по приходите за възникване на задължения за ДОО, ДЗПО – УПФ и здравно осигуряване е обоснован от установеното упражняване на трудова дейност от И. Д. Т. през ревизирания период. При определяне на размера на вноските ревизиращият екип е съобразил приложимите минимални и максимални размери на месечния осигурителен доход, наличието на осигуряване по други основания и установения доход от търговската дейност. Поради това възприетият подход за определяне на осигурителните задължения съответства на относимите разпоредби на КСО и ЗЗО.

Съдът счита още, че законосъобразно, и при липса на конкретни възражения от жалбоподателката, на основание чл.175 ДОПК вр. чл.1 от ЗЛДТДПДВ, органите са начислили съответните лихви за просрочие на жалбоподателя, подробно описани в РД.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен и жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно заявени. Съгласно чл. 161, ал. 1 ДОПК (в сила от 01.01.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г.), на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, поради което във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението следва да бъде определено в размер на 200 евро.

Воден от горното и на основание чл.160 ал.1 и чл.161 ал.1 от ДОПК, АССГ – III – то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Д. Т. срещу Ревизионен акт № Р-22221424003822-091-001/19.08.2025 г., издаден от Р. М. С. – орган, възложил ревизията и А. Д. С. - ръководел на ревизията, с който са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 2 919,38 лв. и лихви за забава в размер на 1 349,84 лв. за периоди от м. 01.2020 г. до м. 09.2023 г., за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на еднолични търговци /ЕТ/ досежно формирана данъчна основа за облагане за периоди от 2020 г. до 2023 г.; задължителни осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за ДДО в размер на 2 449,99 лв. и лихви за забава в размер на 1 135,53 лв. за ДЗПО в размер на 827,73 лв. и лихви за забава в размер на 383,85 лв. и по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 1 324,28 лв. и лихви в размер на 613,99 лв. за периоди от 2020 г. до 2023 г., потвърден с Решение № 1450/21.11.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С..

ОСЪЖДА И. Д. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 200 /двеста/ евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред

Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: